

§ 2.

Vold mod sagesløs Person skal, selv om den ikke har medført Saar eller anden Skade (almindelig borgerlig Straffelovs § 200) og ikke er udøvet mod nogen af de i almindelig borgerlig Straffelovs §§ 201 og 202 nævnte Personer, være Genstand for offentlig Paatale, naar enten den angrebne begærer det, eller almene Hensyn efter Paatalemyndighedens Skøn kræver det. Paatales Sagen offentlig alene efter den angrebnes Begæring, bortfalder videre Forfølgning, naar han begærer det, førend Sagen optages til Doms i 1ste Instans.

Sager, der paatales offentlig i Medfør af denne Paragrafs 1ste Stykke, behandles som offentlige Politisager, for saa vidt den sigtede ikke tidligere under en offentlig Sag har været straffet for Vold. De om offentlige Politisagers Afgørelse uden Dom gældende Regler finde ikke Anvendelse her.

Betaling for Lægeerklæring om Vold mod sagesløs Person hører til de Sagsomkostninger, som det paahviler den skyldige at udrede.

§ 3.

For de i almindelig borgerlig Straffelovs §§ 168—174 omhandlede Forbrydelser forhøjes Straffen i Tilfælde af Gentagelse saaledes, at for fuldbyrdet Forbrydelse lavere Straf end Strafarbejde ikke kan anvendes, og at det foreskrevne højeste Maal af tidsbestemt Strafarbejde inden for den ved almindelig borgerlig Straffelovs § 11 fastsatte Grænse forhøjes med Halvdelen, og at for Forsøg lavere Straf end Strafarbejde ikke kan anvendes. Gentagelsesstraffen bliver at anvende, naar nogen, der findes skyldig i en af de nævnte Forbrydelser eller Forsøg derpaa, forhen er dømt for nogen af disse Forbrydelser eller Forsøg derpaa.

§ 4.

Den, der paa anden Maade end i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte § 3, 1ste og 2det Stykke, anmeldt som Mellemand i vindesyg Hensigt tilskynder til eller fremmer Utugt, eller som i samme Hensigt udnytter en Kvindes erhvervsmæssige Utugt eller søger at afholde hende fra at opgive den, straffes med Fængsel eller Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar. Samme Straf ifalder den, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, for saa vidt den paagældende ikke er en Person under 18 Aar, mod hvem Kvinden har Underholdspligt.

Med den for Rufferi ved Lov af 30. Marts 1906 § 3, 1ste Stykke, foreskrevne Straf straffes ogsaa den, som, uden at det sker til Opfyldelse af en lovlig Forsørgelsespligt, tager en Kvinde under 18 Aar, der driver Erhverv ved Utugt, til Huse eller giver en saadan Kvinde Bolig, eller som fremmer en Kvindes Bortrejse fra Riget, for at hun i Udlandet skal drive saadant Erhverv.

§ 5.

Samme Straf som i § 4 bestemt ifalder den, der for Betaling udøver eller lader sig bruge til Uterlighed med andre Personer af samme Køn, for saa vidt almindelig borgerlig Straffelovs § 177 ikke medfører højere Straf.